

Naturskyddsföreningen
Gotlands län

Länsstyrelsen Gotlands län
621 85 Visby

Mölnermyr, förslag naturreservat

Ert Dnr 511-2701-00

Naturskyddsförening Gotland lämnar härmed följande synpunkter över rubricerade förslag:

Mölnermyr med omgivande marker har mycket höga naturvärden och motiverar väl att skyddas som naturreservat. Området ligger inom ett större område med mycket höga naturvärden av nationalparksklass. Förslaget att bilda nationalpark har lagts vilande i avvaktan på slutliga beslut om kalkstenstäckter i området, men vi menar att nationalparksbildningen måste ske, oavsett utgången av kalktäktsärendena.

Redan i dag finns en rad naturreservat i Mölnermyrs närområde (ex. Hoburgsmyr, Bäste träsk, Horsan). Strävan bör vara att knyta ihop dessa naturreservat så mycket som möjligt för att underlätta den framtida nationalparksbildningen. Länsstyrelsen bör därför se över avgränsningarna av Mölnermyrs naturreservat för att om möjligt utvidga reservatet. Mer specifikt är det angeläget att öka arealen så att den våtmark som finns på fastigheten Rute Alvans 1:32 ingår i reservatet. Reservatsgränsen bör alltså följa vägen i nordost över Alvansfastigheten och att man gör en ny avgränsning över Fleringe Skymnings 1:17.

I förslaget tas inte upp den viktiga frågan om reglering av vattennivån i Mölnermyr. Det finns ett delvis raserat dämme vid utloppet i norr. Detta bör renoveras, så att vattennivån kan regleras optimalt. Vi tror att en viss höjning av ytans lägstanivå vore en fördel ur natursynpunkt, men här kan man behöva ta fram mer underlag innan slutlig bedömning kan göras.

När det gäller skötseln anges att reservatet ska hävdas genom bete. Vi ställer oss mycket tveksamma till detta. Även om man bakåt i tiden kan se att området har betats på ett eller annat sätt, är det inte säkert att bete gynnar den biologiska mångfalden i området. Tyvärr finns flera aktuella exempel där bete snarare ruinerat naturvärden än höjt dem.

Lambbete i våtmarker är vanskligt ur djurhälsosynpunkt. Återstår då rimligen nötbete. Nutida raser är tunga och illa anpassade för bete i våtmarker. Bete fordrar även omfattande stängslingar och någon som är villig att ha djur där. Ända tänkbara material för stängsel i en så känslig miljö är traditionellt bandtun. I våtmarker är dessa svåra att sätta upp och underhålla och de får ganska kort livslängd. Områdets ödemarsskaraktär skulle ruineras med stängsel kors och tvärs.

Slopa därför helt idéerna med bete. Nackdelarna är betydligt större än eventuella fördelar. Om områden visar tendens till igenväxning är riktade röjningsinsatser mycket bättre. En del ungtall kan lämnas. Riktlinjen att alla ungtall ska tas bort bör därför ändras. Kanske kan man till och med överväga viss myrslätter i de delar som nu helt domineras av ag. Det kan skapa en positiv dynamik som gynnar biologisk mångfald, och har också stöd i hävdhistorian.

Naturskyddsföreningen Gotland

Anncatrin Hjernquist

/ordförande/